

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 564/2014
12.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката И.Р., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3463/13 од 12.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3463/13 од 12.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К број 147/12 од 05.07.2013. године окривљени С.М. је, између осталих, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године.

Истом пресудом на основу члана 196. став 4. ЗКП, сви окривљени, између осталих и С.М. ослобођени су од плаћања судског паушала, док је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљених је одузето ... гр. ... за коју је одређено да ће се уништити након правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 3463/13 од 12.11.2013. године, делимично су усвојене жалбе Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину у односу на окривљеног С.М. у погледу одлуке о казни па је Апелациони суд окривљеног С.М. због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од пет година, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 3463/13 од 12.11.2013. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М., адвокат И.Р., у смислу члана 485. став 1. ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити обзиром да је окривљеног С.М. требало у смислу члана 423. став 2. ЗКП ослободити од оптужбе (чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, а у смислу члана 488. став 2. ЗКП браниоца обавестити о седници већа.

Врховни касациони суд, је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног С.М. навођењем као разлога за подношење захтева да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити (члан 439. тачка 2. ЗКП) само формално означава повреду закона из члана 458. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизују у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењем у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи да у другостепеној пресуди није поступљено у складу са упутствима и инструкцијама изнетим у решењу Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3348/12 од 04.12.2012. године, да није цењена завршна реч браниоца окривљеног дата на главном претресу и да током овог кривичног поступка није доказано да је окривљени С.М. извршио кривично дело за које је осуђен.

Како је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона – да у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити (члан 439. тачка 2. ЗКП-а) - због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева – на чињенично утврђење другостепеног суда – то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.М., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**